

Gloriant

editie P. Leendertz jr.

bron

‘Gloriant, Abele spelen’ In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_glo001glor01_01/colofon.htm

© 2001 dbnl

Gloriant

Een abel spel ende een edel dinc van den hertoghe van Bruuyswijk, hoe hi wert minnende des roede liens dochter van Abelant

- Ic bidde gode den oversten vader,
 Dat hi ons moet bewaren alle gader.
 Heren ende vrouwen, groet ende clene,
 Ic bidde u allen int ghemene,
 5 Dat ghi wilt maken een ghestille
 Ende merct daer na diet merken wille.
 Men sal u hier spelen een suverlijc dinc
 Van enen hoghen jonghelinc,
 Die hertoghe was van Bruuyswijk.
 10 Hem dochte dat niemen sijns ghelijc
 Op eertrike niet vinden en mochte,
 Ende sprac uut overmoedege gedochte
 Roemeghe worden ende ombekint,
 Daer dicke die menege es bi gescint.
 15 Want wie dat hem te hoghe beroemt,
 Als dan die saken anders comt,
 Soe wort hi bi den roeme ghescant.
 Alsoe gevielt desen hoghen wigant;
 Al was hi rike ende hoge geboren,
 20 Uut groten roem soe quam hem toren.
 Om dat hi sprac roemeghe wort,

- Wert vrouwe Venus op hem ghestoert,
 Soe dat sijt namaels op hem wrac,
 Die roemeghe worde, die hi sprac,
 25 Alsoe ghi nu hier selt bescouwen.
 Daer omme radic heren ende vrouwen,
 Dat hem nieman te hoghe en sal beroemen,
 Want daer es selden ere af comen.
 Te hoghen roem en wert nie ghepresen.
 30 Nu bidden wi gode, die wert gheslegen
 Ane een cruce om onsen sonden,
 Dat wi alle salich werden vonden
 Te Josepat in dat soete dal,
 Daer God sijn oerdeel besitten sal.
 35 Dies biddic Maria der coninghinnen.
 Nu hoert ende swijcht, wi gaen beghinnen.

Gheraert, shertogen oem.

Waer sidi, lieve vrient Godevaert?

Godevaert.

Ic ben hier, her Gheraert;
 Nu segt mi, wats die raet?

Gheraert.

- 40 Godevaert, het en dochte mi niet quaet,
 Dat ons hertoghe, die hoghe baroen,
 Enen huwelijc woude doen
 Ende dat hi nemen woude een wijf.
 Hi heeft soe scone vromen lijf
 45 Ende es een stout jonc man van daghen:
 Hadde hi een wijf, si mochte draghen
 Kindren, dat ware des lants profijt.
 Hets een lantscap groet ende wijt,
 Het ware scade, bleeft sonder gheboert.
 50 Daer omme hebbic u gheroepen voert,
 Dat ghi ons daer toe sout gheraden.

Godevaert.

- Heer Gheraert, dat en mochte niet scaden,
 Daer hebbic oec omlancs om ghepeinst;
 Maer ic segghe u al ongheveinst,
 55 Heer Gheraert, ghi sijt des hertogen oem,

Daer omme moetti sijns nemen goem
 Meer dan ic ofte die hem niet en bestaet.

Gheraert.

Wattan, Godevaert, ghi moet ons raet
 Gheven, hoe dat wi varen moghen.
 60 Dlantscap waers in goeden hoghen,
 Hadde hi een wijf ende kinder daer bi.

Godevaert.

Heer Gheraert, daer omme selen wi, ic ende ghi,
 Onder ons beiden daer na spien.
 Ic weet ons wel na ene te sien,
 65 Die men hem gheven sal herde gherne.
 Dats die coninc van Averno
 Heeft een dochter noyael ende goet,
 Ende die oec draecht enen reinen moet
 Ende hevet enen goeden aert.

Gheraert.

70 Sekerlijc, heer Godevaert,
 Die huwelijc dochte mi goet.
 Die coninc van Averno es een edel bloet
 Ende die altoes binnen sinen daghen
 Sine wapen eerlijc heeft ghedraghen,
 75 Ende sijn vorders van goeder aert.
 Sekerlike, Godevaert,
 Desen huwelijc dochte mi goet ghedaen.

Godevaert.

Laet ons dan toten hertoghe gaen
 Ende laet ons hem dit legghen te voren,
 80 Dan soe moghen wine spreken horen,
 Hoe dat hi beraden si.
 Nu willen wi gaen, ic ende ghi,
 Ende laet ons horen wat hi seght.

Staet sijn herte daer toe gheweght,
 85 Soe willen wi thuwelijc maken dan.
 Waer sidi, hertoge, hoghe gheboren man,
 Edel hertoghe van Bruuyswijc?

Die hertoghe.

Sijt willecome, oem, sekerlijc
 Ende minen lieven vrient Godevaert!
 90 Nu segt mi, lieve oem Gheraert,
 U begherte, het sal u ghescien.

Gheraert.

Gloriant neve, dat souden wi gerne sien,
 Dat ghi wout huwelijc doen.
 Wi saghent gerne, edel baroen,
 95 Ende oec Bruuyswijc, u selves lant.

Die hertoghe.

Oem Gheraert, hoghe gheboren wigant,
 Daer toe en benic noch niet gestelt.
 Ic bidde u, dat ghi mi niet en quelt,
 Want daer en willic niet af horen;
 100 Ic en weet gheen wijf op eerde gheboren,
 Daer ic met woude leiden minen tijt.

Gheraert.

Neve, ghi moetet om des lants profijt
 Doen alsoe wel als om u selves lijf;
 Ghi selt nemen moeten een wijf,
 105 Neve, om kinder daer van te crighen.

Godevaert.

Nu en canic langer niet gheswighen,
 Edel hertoge, hoghe baroen,
 Ghi moetet om uus lants wille doen
 Om kinder te crighene, al Geraert seght.
 110 Hets een dinc dat men niet en pleght,
 Sonder vrouwe te bliven soe groten here.
 Ghi souter u lantscap met onteren,

Edel here, stoerfdi sonder gheboert;
 Daer soude op risen een groet discoert,
 115 Elc souts die naeste willen sijn;
 Ghi sout beraden groten pijn
 Den edelen lande van Bruuyswijc.

Die hertoghe.

Godevaert, Godevaert, sekerlijc,
 Dese redene es te male om niet.
 120 Mijn herte gheen wijf soe gherne en siet,
 Daer ic om gave een haer.
 In weet gheen wijf, dies werdich waer
 Dat icse maken soude mijn vrouwe.

Godevaert.

Here, wacht dat u noch niet en rouwe,
 125 Dat ghi spreect dus domme woert.
 Wort vrouwe Venus op u ghestoert,
 Si sal u noch maken mat.

Gheraert.

Gloriant neve, verstaet wel, dat
 Samsoen, die was soe sterc,
 130 Bedroghen wert bider minnen werc,
 Ende oec Apsloen, die scoen,
 Ende die wise coninc Salomoen
 Bleven bi minnen al bedroghen.
 Dits emmer waer ende niet gheloghen:
 135 Vrouwen minne brachse tonder.

Die hertoghe.

Seker, oem, dat heeft mi wonder,
 Maer si waren vol geckerdiën.
 Oem Gheraert van Noermantiën,
 Daer quamen ander saken bi:
 140 Sine waren haers selfs, van herten niet vri,
 Si bleven aen vrouwen al versmoert.
 Ic en weet gheen wijf van soe hoger geboert,
 Dat icker seker om gave twee peren.

Gheraert.

Seker, neve, dats niet dan sceren

145 Mede te makene, soe wie dat hoerde,
 Ende ic en hoerde nie soe domme woerde
 Spreken enen hoghen man.
 Seker, neve, ghi moet nochtan
 Huwen om des lants profijt.

Die hertoge.

150 Seker, oem, dien tijt
 En sal nemmermeer man bescouwen,
 Dat ic enech wijf sal trouwen,
 Die nu op eertrike leeft
 Of die die werelt binnen heeft;
 155 Want ic hebbe soe vromen lijf,
 Soudic dat legghen ane ene wijf,
 Soe waric emmer buten kere,
 Ende oec benic soe groten here
 Vanden lande van Bruuyswijc.
 160 En es gheen wijf op eerde mijns gelijk,
 Ic wil bliven mijns selves man.

Gheraert.

Bi den vader die mi ghewan,
 Nu en hoerdic nie soe domme tale.
 Seker, neve, en voeght u niet wale,
 165 Dat ghi den vrouwen spreect soe naer.

Godevaert.

Seker, Gheraert, ghi segt waer:
 Den vrouwen heeft hi wel na ghesproken,
 Maer het sal noch werden ghewroken,
 Dat weetic wel in rechter trouwen;
 170 Een lieflijc aensien van eenre vrouwen
 Sal hem noch duncken medesine.

Die hertoge.

Oem Gheraert, bider trouwen mine,
 Dat en seldi gheleven nemmermeer.
 Mijn herte es vaster dan een weer
 175 Ghestelt al op mijn scone lijf.
 Ic en weet op eertrike gheen wijf,
 Die mi dunct dat mijns werdich ware;
 Mijn herte dat vlieght ghelijc den are

Boven alle vrouwen minne.

- 180 Soudic dan mijn herte ende vijf sinne
 Legghen an eens wijfs bedwanc?
 Van gode moetic hebben ondanc,
 Of dat emmermeer ghesciet.

Gheraert.

- Gloriant neve, soe waert om niet,
 185 Dat hoeric wel, datter ic om pine.
 Maer wacht, dat u noch niet en scine,
 Dat ghi spreect dus dommelijc.

Florentijn die maghet.

- Ay, en mach op eertrijc
 Mijns ghelijc niet gheboren sijn
 190 Ende die ware vander naturen mijn
 Ende ghelijc mi van moede!
 Ic en sach nie man soe rijc van goede,
 Dien ic woude hebben tot enen man,
 Noch amerael, noch soudan,
 195 Noch nie man soe hoghe gheboren,
 Die mi van huwelijc leide te voren,
 Dat ic sine minne woude draghen.
 Dier ghelijc hebbic horen ghewaghen
 Van enen man in kerstenrijc,
 200 Ende es hertoghe van Bruuyswijc
 Ende van herten alsoe proeys
 Ende van moede soe oerghelyoes,
 Dat hi oec gheen wijf en mint.
 Wi sijn beide ghelijc ghesint,
 205 Dat segt mi mijn herte te voren,
 Ende onder éne planete gheboren
 Ende hebben beide gader éne nature.
 Nu salic hem sinden ene figure,
 Een beelde ghemaect na mijn anschijn;
 210 Eest dat wi twee ghelike sijn,
 Sijn herte sal hem verwandelen dan.
 Bi minen god Tervogan,
 Ic sal horen wat hi sueght.
 Mijn herte dat staet te hem ghevueght,
 215 Om dat hi van herten es soe fier.
 Waer sidi, mijn bode Rogier?
 Comt tote mi, ic hebts te doen.

Rogier.

O edel vrouwe, bi Mahoen,
Segt mi, wat wildi hebben ghedaen?

Florentijn die maghet.

- 220 Rogier, ghi moet haestelec gaen
Toten hertoghe van Bruuyswijn,
Ende es gheleghen in kerstenrijc
Ende es gheheten Gloriant.
Ghi selt hem gheven in sine hant
- 225 Dese figure, den deggen fijn,
Ende segt hem, dat icse na danschijn mijn
Hebbe doen maken wel ghelijc,
Ende dat ghi comt uten rijc
Vander stat van Abelant,
- 230 Ende segt oec den hoghen wigant,
Dat ic hem bidde in rechter trouwen,
Dat hi in deere van allen vrouwen
Dese figure wille anesien.
Hem sal sere verwonderen van dien,
- 235 Wat ic daer met menen mach.
Ende segt hem, dat ic nie man en sach,
Daer ic mede deilen woude mijn lijf,
Ende segt hem oec al sonder blijf,
Dat hi es mijn vader, die hoghe baroen,
- 240 Van Abelant die rode lioen,
Ende hoert ende merct ende swijcht ende heelt,
Ende verstaet wel dat hi u beveelt,
Ende brinct mi die boetscap dan.

Rogier.

- Bi minen god Tervogan,
245 Joncfrouwe, dese boetscap wert gedaen;
Ic wille met haesten daerwert gaen.
Mamet ende Apolijn
Die moeten bewaren die vrouwe mijn,
Die mi heeft ghesent tote hier.
- 250 Edel here, ic ben een metselgier
Eender joncfrouwen noyael ende goet;
Si bidt u op gherechter oetmoet,
Dat ghi wilt anscouwen dese figure;
Si es na die scoenste creature

255 Ghemaect, die men vint in eertrike,
 Ende haren anschijn alsoe ghelike,
 Al waer sijt selve die vrouwe weert;
 Si es van hare doghet vermeert
 Ende oec van haren hoghen moet.

Die hertoghe.

260 Metselgier, nu maect mi vroet,
 Wie es die joncfrou? doet mi becant.

Rogier.

Dats Florentine van Abelant,
 Die edel joncfrou ende die rike.
 Men vint in heydenesse niet haers gelike,
 265 Soe noyael noch soe scone van live:
 Men vinter in eertrike niet vive,
 Die gheliken der vrouwen mijn:
 Si en mochte niet noiaelder sijn,
 Hovescher noch bat gheraect,
 270 Ende van haren live soe volmaect
 Ende haren moet soe eerlijc dracht;
 En was nie man op eerde verdacht,
 Soe rike noch soe hoghe gheboren,
 Die hare van minnen leide te voren,
 275 Dat si worden woude sijn wijf.
 Si heeft te male een reine lijf
 Ende enen vader van hoghen doen,
 Dats van Abelant die rode lion
 Es haer vader, des sijt vroet.

Die hertoghe.

280 Du best een bode ghetrouwe ende goet,
 Dat hoeric herde wel ane di.
 Nu staet op ende gaet met mi,
 Ic sal di wel te ghemake doen.

Rogier.

Ic doet gherne, edel baroen.

Die hertoghe.

285 Nu biddic gode, diet wel vermach,

- Dat hi mi late gheleven den dach,
 Dat ic dese joncfrou noch anscouwen moet,
 Die mi dese grote vrientscap doet
 Ende heeft mi die figure ghesent,
 290 Dit anschijn na thare gheprent.
 Ay god, ende mach haer anschijn
 Ghelijc deser figure sijn,
 Sone saghic op eerde nie haers ghelijc;
 Si ware wel weert in Bruuyswijc
 295 Te sine ene vrouwe ende ene hertoghinne.
 God, daer alle doghet es inne,
 Die gheve haer altoes goeden morghen.
 Ay god, wat consten dracht si verborghen
 Int herte, dies benic wijs.
 300 Si draghet van abelheiden een rijs
 Boven allen vrouwen, die ic nie sach.
 Ay, god die gheve haer goeden dach,
 Die mi ghesent heeft desen pant.

Rogier.

- O hoghe gheboren wigant,
 305 Ic hebbe mine boetscap ane u ghedaen;
 Nu willic weder keren gaen
 Toter joncfrouwe Florentijn.

Die hertoghe.

- Rogier, Rogier, nu soe moetti sijn
 Goet ende ghetrouwe in alder stont
 310 Ende draghen enen hoveschen mont:
 Wat ghi hoert ende wat ghi siet,
 Dat en seldi voerder vertrecken niet,
 Rogier, dan men u beveelt:
 Hi es te prisene, die wel heelt.
 315 Lieve Rogier, nu sijt ghetrouwe
 Ende groet mi sere die scone joncfrouwe
 Ende segt hare in ware dinc,
 Dat nie wijf van mi en ontfinc
 Groete meer dan si allene.
 320 Maer om dat si es soe rene
 Ende soe noiael van haren live,
 Soe segt den edelen sconen wive,
 Dat si mi houde hare reynecheit
 Tot onser beiden salicheit;
 325 Ic sal hare oec ghestadich sijn.

Rogier.

O edel here, bi Apolijn,
 Si bat mi uter maten sere,
 Dat ic u vraghen soude, edel here,
 Of si u emmermeer soude moghen sien.

Die hertoghe.

- 330 Rogier, dat sal hare gheskien.
 Eer dat lijdt die seven weken,
 Salic die joncfrou sien ende spreken,
 Op dat mi god behout mijn lijf;
 Ende groet mi sere dat edel wijf,
 335 Die god altoes bewaren moet.

Rogier.

Nu willic gaen lopen metter spoet.
 Mamet ende Apolijn
 Ende Mahoen ende Jupetijn
 Die moeten u gheven goeden dach.

Florentijn die maghet.

- 340 Rogier, nu doet mi ghewach:
 Hebstu ghesien den hoghen man?

Rogier.

- Jaic, vrouwe, bi Tervogan,
 Hets een man van hogher weerde.
 Ic weet wel, dat op die eerde
 345 Sijns ghelike niet en leeft,
 Noch die werelt binnen en heeft
 Van scoenheden noch van hoghen moede.
 Hi es een man van edelen bloede,
 Rijk van haven, groet van gheslachte
 350 Ende edel gheboren van groter machte,
 Ende die oec hout een rikelijc hof.
 Ic en hoerde nie soe groten lof
 Gheven als men gheeft Gloriant.
 Hi es te male een coen wigant
 355 Ende ontsien van allen man.

Florentijn die maghet.

Rogier, Rogier, nu segt mi dan:
Wat groeten heeft hi mi ghesent?

Rogier.

O edel vrouwe wide bekenet,
Hi seide mi in ware dinc,
360 Dat nie wijf van hem en ontfinc
Groete meer dan ghi allene,
Ende bidt u, edel vrouwe rene,
Dat ghi hem hout u suverheit
Tot uwer beiden salicheit;
365 Hi sal u oec ghestadich sijn.

Florentijn die maghet.

Segt mi, Rogier, bi Apolijn,
Ende seide hi niet, dat hi mi gerne soude sien?

Rogier.

Jahi, vrouwe, dat sal u ghescien.
Noch eer liden seven weken,
370 Sal hi u sien ende daer toe spreken:
Alsoe seide mi die wigant
Ende ghelovet mi in mine hant
Ende swoert bi der trouwen sijn.

Florentijn die maghet.

Bi minen god Apolijn,
375 Na dien tijt soe salic wachten.
Mocht noch comen na mijn achten,
Dat mi dat noch mochte gescien,
Dat ic den hertoghe mochte anesien,
Soe waric alle sorghen vri.
380 Rogier, staet op ende gaet met mi;
Ghi hebt u boetscap wel bewaert.

Gloriant die hertoghe.

Waer sidi, edel oem Gheraert,
Van Normandiën hoghe baroen?
Uus raets hebbic nu wel te doen,
385 Edel oem, hoghe wigant.

Gheraert.

Wat segdi, neve Gloriant,
Wat sijn die dinghen die u ghebrect?

Die hertoghe Gloriant.

Edel oem, dat mi int herte stect,
Dies ic niet langher en can ghehelen.
390 Gherechte minne doet mi soe quelen,
Dat mi costen sal mijn lijf.
Ic minne soe sere een edel wijf,
Dat ic ure no nacht no dach
Gherusten no gheslapen niet en mach,
395 Sent dat ic ierst die minne began.

Gheraert.

Dats dat ic niet en can
Gheloven, soe wats ghesciet,
Dat u edel herte verdriet
Lijdt om enech wijf die leeft,
400 Of die die werelt binnen heeft;
Dies en canic gheloven twint.

Die hertoghe.

Och edel oem wide bekint,
Ic lide wel ende gheve mi sculdich,
Dat ic hier voermaels menechfuldich
405 Dommelike hebbe ghesproken.
Edel oem, dat wert nu al gewroken,
Dat ic sprac die domme woert;
Dies es vrouwe Venus op mi ghestoert
Ende heeft mi int herte gheraect,
410 Ende enen dienere der vrouwen ghemaect,
Ende leert mi gaen der minnen pas.

Gheraert.

Ende hoe willic gheloven das?
Ghi draghet soe hoverdeghen moet,
Ghi maket mi ende Godevaerde vroet,
415 Dat gheen wijf op eertrike,
Soe hoghe gheboren noch soe rike,
U dochte dat uus werdich ware;

U herte dat vlieght ghelijc den are
 Boven alle minnen crachte.
 420 Het en mach niet comen in u ghedachte,
 Hets al sceren dat ghi segt.
 U herte soe vol hoeverde stect,
 Die vrouwen en moghen ane u niet winnen.

Die hertoghe.

Och edel oem, wilt mi versinnen,
 425 Dat ic soe dommelike sprac,
 Dat quam daer bi dat mi ghebrac
 Wetentheit in rechter trouwen.
 Nu comic te ghenaden allen vrouwen
 Om ene, die mi quelen doet;
 430 Want herte ende sin, ziele, lijf ende moet
 Staet al in eenre joncfrouwen ghewelt.

Gheraert.

Wie es die joncfrou, die u dus quelt,
 Gloriant neve, laet mi dat weten.
 Want ic en can emmer niet vergheten
 435 Der hogher woerden die ghi spraect;
 Ende sidi nu ane ene minne gheraect,
 Seker, neve, dat wondert mi.
 Segt mi doch, wie se si,
 Die u herte alsoe beswaert.

Die hertoghe.

440 Van Normandiën oem Gheraert,
 Si heet Florentijn van Abelant,
 Edel oem, coen wigant,
 Ende heeft enen vader van hoghen doen,
 Dats van Abelant die rode lion
 445 Es haer vader, des sijt wijs.

Gheraert.

Hulpt, here god vanden paradijs,
 Neve, hoe mach dat comen bi?
 Dat heeft mire herten alte vri,
 Om dat si woent soe verre van hier.

Die hertoghe.

- 450 Och, edel oem, der minnen vier
 Es snelder vele dan enech ghescot.
 Oem Gheraert, bi minen god,
 Si heeft mi een saluut ghesent
 Ende een anschijn na thare gheprent,
 455 Ghelijc den haren ene figure.
 Si es die scoenste creature,
 Die leeft onder des hemels trone;
 Si ware wel weert te spannen crone,
 Al waert een coninc van Vranckerijc.
 460 Sie en es gheenre vrouwen ghelijc,
 Die die sonne nu bescijnt.
 Al es mijn herte van hare ghepijnt,
 Seker, oem, si eest wel weert,
 Si es van hare doghet vermeert
 465 Ende oec van haren hoghen moet.
 Och, edel oem, ic maects u vroet,
 Minen verborghen heimeliken staet.
 Nu biddic u, oem, gheeft mi raet,
 Dat ic mijn lief ghewinnen mach.

Gheraert.

- 470 Gloriant neve, dien dach
 En mach u nemmermeer ghescien;
 Ghi moghet wel om een ander sien.
 Ic sal u segghen redene waer bi:
 Die rodelioen hi es soe vri
 475 Ende een man van groter machte,
 Ende die oec haet al ons gheslachte
 Boven al die leven op die eerde;
 Want ic versloech metten sweerde
 Sinen vader voer Abelant,
 480 Ende u vader, die coene wigant,
 Versloech sinen oem Eysenbaert,
 Die vroemste man, die nie ghewaert,
 Ende in heydenesse gorde sweert,
 Maer u vader wide vermeert
 485 Sloech hem den hals ontwee.
 Noch dede hi hem scade mee,
 Daer hi noit sint omme en loech:
 Twee sijnre moien kindere hi versloech,
 Die uut Antiotsen waren gheboren.
 490 Dies heeft die rodelioen noch toren,
 Dat wetic wel ghewaerlike.

Al waerdi here van al kerstenrike,
Hine gave u sijre dochter niet.

Die hertoghe.

Bi gode die hem cruce liet,
495 Oem Gheraert van Normandiën,
Ende bider maghet sente Mariën,
Ic salse hebben of bliven doot,
Al ware hi mijn viant noch alsoe groot,
Ende daer toe van hoger macht.
500 Behendicheit gaet voer cracht.
Ic sal ghewinnen die vrouwe rene;
Met minen properen live allene
Meinicse te halene, ans mi god.

Gheraert.

Gloriant neve, al sonder spot,
505 Ende hoe wildi dat leggen an?

Die hertoghe.

Dat salic u segghen, edel man
Van Normandiën, coene wigant.
Ic sal riden ombekant
Ghelijc enen ridder van avonturen.
510 Der minnen pas moetic besuren;
Dat doet al Florentijn die scone joncfrouwe.
Och, edel oem, nu blijft ghetrouwe
Den goeden lande van Bruuyswijc;
Want van vromicheiden uus ghelijc,
515 Edel oem, nu niet en leeft.
Ic bidde u, dat ghi niet en begheeft,
Ghine sijt ghetrouwe den goeden lande
Ende verwaert al omme mijn scande;
Dies biddic u, edel oem Gheraert.
520 Eest dat ic doot blive op die vaert,
Soe es u verstorven dlant.
Nu blijf met gode, coene wigant,
Dese vaert moet ghevaren sijn.

Gheraert.

O Gloriant, neve mijn,

- 525 Ic duchte, dat u dese vaert sal rouwen.
 Men vint soe vele scoender vrouwen
 In kerstenheit, hoghe baroen.
 Hi es soe fel, die roede lioen,
 Ic weet wel, kint hi u gheslachte,
 530 Om dwonder, dat u vader wrachte
 Voer Abelant onder die sine,
 Hi sal u beraden pine;
 Seker, neve, dit duchtic al.

Die hertoghe.

- Nu comer af datter af comen sal,
 535 Dese vaert moet emmer sijn gedaen.

Gheraert.

- Soe moetse u te goede vergaen,
 Dies biddic gode vanden trone,
 Gloriant neve, dat u god lone!
 Nu sijt behindich in uwen raet,
 540 Ende uwen heimeliken staet
 En seldi niemen maken cont,
 Ende luttel worde in uwen mont
 Ende die behindich ende vast;
 Ende als ghi comt daer u herte op rast,
 545 Tot Florentijn, die vrouwe goet,
 Soe draght heerlijkc uwen moet
 Ende en sijt emmer te haestich niet;
 Eest dat ghi comt in enich verdriet,
 Doeghet mi te wetene, neve mijn,
 550 Ic sal seker u vader sijn
 Alsoe langhe als mi god behout mijn lijf.
 Maer lietti dese vaert een blijf,
 Soe dadi als die vroede doet.

Die hertoghe.

- Nenic, oem, om al dat goet,
 555 Dat die sonne nu mach bescinen,
 Sone latic niet, ic en sal Florentijnen
 Bescouwen, dat edel wijf.
 Waer es mijn ors Vaelentijf?
 Ic wil gaen varen metter spoet.
 560 Maer, edel oem, ghetrouwe ende goet,
 Ic set mijn lant in uwer gheweelt,

Dat ghijt trouwen bewaren seelt,
Tote dat ic come van Abelant.

Gheraert.

O edel neve Gloriant,
565 God ons here moet u bewaren
Ende altoes in doghden sparen,
Waerwaert dat ghi u bekeert.

Die hertoghe.

Ay god, hoe sere mi die minne leert
Hovescheit, dat vindic nu wel.
570 Mijn herte stont tot allen vrouwen fel,
Eer ic minnende wert die scone.
Maer nu spannen alle vrouwen crone
In mijn herte: dat doet allene
Florentijn die vrouwe rene,
575 Die mi leert gaen der minnen ganc.
O overste god, die minne u dwanc,
Dat ghi van boven neder quaemt
Ende menschelijc nature anenaemt;
Ane ene maghet, een suver wijf,
580 Onfingdi menschelijc lijf,
Dat ghi liet hanghen ane een hout
Sonder verdiente ende buten scout
Ende u edel herte opbreken,
Met eenre ghelavie al doersteken;
585 Dat dede al der minnen cracht.
Ay god, wat wonder hebdi ghewracht
Ende al uut rechter minnen vloet!
Daer omme die haers sins sijn vroet,
Dien doerven mi begripen niet,
590 Dat mi die minne doet verdriet;
Want die minne es soe crechtich,
Dat si den starken god almechtich
Vanden hemel neder dede dalen,
Om die scout vore ons te betalen.
595 Dat dede al der minnen aert,
Dat hi vercoes den edelen bogaert,
Mariën, dat edel vat,
Daer in verborghen was die scat,
Die ons allen heeft ghecocht
600 Ende uter ewegher pinen brocht.
O minne, du best een edel cruut,

- Du best dat alder soetste fruit,
 Dat god op eerde nie wassen dede.
 Nu sie ic Abelant die scone stede,
 605 Daer in dat woent die vrouwe mijn.
 Maer si dunct mi besloten sijn;
 Hets recht, hets twee uren in der nacht;
 Ic soude gheloven dat mense wacht:
 Daer goede hoede es, daer es goeden vrede.
 610 Abelant, Abelant, wel soete stede,
 Na dien dat ic niet inne en mach,
 Soe willic beiden tote merghen dach
 Ende minen nacht raste hier gaen doen,
 Ende Vaelentijf sal gaen weiden int groen,
 615 Tote opgaet dat sonneschijn.

Florentijn die maghet.

- Danc hebbe Mamet ende Apolijn,
 Ic sie den valke van hogher aert
 Neder dalen in minen bogaert,
 Daer ic soe langhe na hebbe ghewacht;
 620 Hi heeft een teken vore hem bracht,
 Daer ane dat ickene kinne.
 Hi es dien ic met trouwen minne,
 Dat sie ic wel ane sine ghedaen.
 Nu willickene vriendelijc gaen ontfaen,
 625 Want hi es comen te mire hant,
 Een edel valke uut kerstenlant,
 Van Bruuyswijc die hoghe baroen.
 Ic sachen neder beten int groen
 Van sinen paerde, die coene wigant.
 630 Sijt willecome, Gloriant!
 Ghi hebt beseten die herte mijn.
 Ic sach u onder dat maenschijn
 Ende oec verhoerdic uwe tale;
 Al te hant verkindic u wale
 635 Biden teken, dat ghi daer dracht.

Die hertoghe.

O Florentijn, wel scone maght,
 Sidi dit, wel edel vrouwe rene,
 Soe biddic gode van Nasarene,
 Dat hi beware u reine lijf.

640 O Florentijn, wel scone wijf,
 Wat hebbic al doer u besuert
 Ende mi gheventuert,
 Eer ic hier comen ben int lant!

Florentijn die maghet.

O edel hertoghe Gloriant,
 645 Ghi sijt mi groet willecome!
 Ghi moghes wel draghen uwen roeme,
 Dat ic op eerde nie man en sach,
 Die mijn herte verhoghen mach
 Meer dan ghi, hoghe baroen.
 650 Maer wijst mijn vader, die roedelioen,
 Dat wi hier beide vergadert sijn,
 Bi minen god Apolijn,
 Onser beider lijf dat ware verloren!

Die hertoghe.

God, die vander maghet was gheboren,
 655 Moet onser beider hoeder sijn,
 O uutvercoren Florentijn,
 Spieghel boven alle wiven,
 Saelt verloren moeten bliven,
 Dat ic hebbe doer u ghedaen?
 660 Ic hebbe mijn lantscap laten staen
 Om u te sprekene, vrouwe rene,
 Ende come aldus ghedoelt allene
 Ghelijc enen aermen knecht.

Florentijn die maghet.

O Gloriant, dat ware onrecht,
 665 Bi minen god Tervogan.
 Hets recht, wie enen doghden an
 Ende in rechter trouwen mint,
 Dat hi troest daer af ghewint,
 Alsoe ic van u hebbe ghedaen.
 670 Nu seldi oec van mi ontfaen
 Al dat u edel herte begheert
 In reinen aerde, ridder weert,
 Al sonder eneghe doerpernie.

Die hertoghe.

Bider maghet sente Marie,
 675 Florentijn wel suverlike,
 Om al dat goet van eertrike
 En dadic u ghene doerperheit.
 Maer, edel wijf, maect u bereit
 Met mi te Bruuyswijc te varen,
 680 Want hier en es gheen langher sparen.
 Vernaemt uw vader, die roedelioen,
 Hi soude ons beiden lachter doen,
 Soe bleven wi ewelijc ghescant.

Florentijn die maghet.

O edel hertoghe Gloriant,
 685 Bruuyswijc soudic gherne besien,
 Mochte mi dat met trouwen ghescien,
 So woudic varen daer ghijs begheert.

Die hertoghe.

O Florentijn, vrouwe weert,
 Die ic boven alle vrouwen minne,
 690 Ic sal u maken hertoghinne
 Van Bruuyswijc, den goeden lande;
 Dies settic u mine trouwe te pande,
 Edel wijf van hogher aert.

Florentijn die maghet.

Soe salic met u bestaen die vaert,
 695 Boven alle man, die leven mach,
 Of die ic met oghen nie ghesach,
 Edel hertoghe, hoghe baroen.
 Nu laet ons hier neder sitten int groen,
 Tote neder gaet dat maenschijn;
 700 Dan selense alle gader slapen sijn,
 Die te mijns vader hove behoren,
 Dan moghen wi sonder toren
 Varen sonder yemens gemoet.

Die hertoghe.

O edel wijf, het dunct mi oec goet,
 705 Want die vaec gaet mi soe an,
 Dat ic niet langher ghestaen en can,
 Ic moet emmer legghen mijn hoet.

Florentijn die maghet.

Soe legghet dan neder in minen scoet
 Ende slaept, hoghe gheboren wigant;
 710 Dan selen wi rumen Abelant.

Floerant des roedelioens neve.

Hulpe, Mamet ende Apolijn,
 Hoe es die joncfrou Florentijn
 Alsoe dommeliyc ghesint?
 En wert nie man van hare gemint,
 715 Die in heydenesse mochte spannen crone,
 Soe hoghe gheboren noch soe scoene,
 Dat si haer herte daer woude legghen an,
 Ende mint nu enen kerstene man
 Ende wilt met hem rumen dlant!
 720 Soe blijft si eweliyc ghescant,
 Eest dat ic swighe hier van.
 Bi minen god Tervogan,
 Nenic, ic saelt segghen haren vader,
 Want ict ghesien hebbe al gader.
 725 Waer sidi, hoghe gheboren baroen
 Van Abelant, heer roedelioen?
 Staet op, hoghe gheboren man,
 Doet haesteliyc u cleder an,
 Ghi selt vernemen, dies ghi niet en wet.

Die roedelioen.

730 Nu benic hier al onghelet,
 Floerant neve, wat saels ghescien?

Floerant.

O edel oem, ic hebbe ghesien
 Wonder ane Florentine die scoene,
 Die met rechten mochte dragen crone
 735 Van Babeloen den soudaen.
 Si leghet aerm ende aerm bevaen
 In ghenen boegaert, coene wigant,
 Met enen man uut kerstenlant,
 Van Bruuyswijn die hertoghe vri.
 740 Ic salse u wisen, comt met mi,
 Edel wigant, wide vermeert,
 Want ic hebbe hem ghestolen sijn sweert,

Daer hi leghet bi dat edel wijf,
 Ende sijn ors, dat heet Vaelantijf,
 745 Dat hebbic hem heymelijc ghenomen.
 Uut Bruuyswijc soe es hi comen
 Ende es een hertoghe daer van.
 Nu siet, hoghe gheboren man,
 Waer dat hi leghet in haren scoet.

Die roedelioen.

750 Ay, dat heeft mi wonder groet
 Van mijnder dochter Florentijn.
 En was nie soe edelen Serrasijn,
 Daer si haer herte wilde legghen an,
 Ende leghet nu met enen kerstenen man,
 755 Die niet en es van onser wet.
 Ay, waer toe si haer heeft gheset,
 Ende alsoe jammerlijc ghescant!
 Bi minen god Tervogant,
 Si sal daer omme berren in een vier,
 760 Ende die hertoghe en sal niet van hier
 Mi ontriden, ic en salne vanghen
 Ende ane enen boem doen hanghen,
 Bi minen god Apolijn.
 Gawi, Floerant neve mijn,
 765 Ende laet ons vanghen den hogen baroen!

Floerant.

O edel oem, dat hebben wi goet te doen,
 Want hi es van wapen bloet.
 Staet op, hoghe gheboren ghenoeft
 Van Bruuyswijc, coene wigant!
 770 Ghi selt besitten Abelant,
 Die soete stede, dat scoene yuweel;
 Daer staet verborghen een casteel,
 Daer seldi werden casteleyn.
 Het staet op soe scoene pleyn,
 775 Dat men dies ghelike niet en vint.

Die hertoghe.

Van gode soe moetti sijn ghescint,
 Fel Sarrasijn, vul keytijf!
 Bi mijnder wet, het cost u dlijf,

Dat ghi mi heden quaemt soe bi.

Floerant.

- 780 O edel here van herten vri,
 Laet sinken uwen hoghen moet:
 Hoghen roem en was noit goet.
 Want ghi moet verwonnen bliven,
 Ende daer toe salmen u ontliven,
 785 Want ghi hebt die doot verdient.

Die hertoghe.

- Ay mi, dit spel es mi ontsient,
 Want ic hebbe mijn sweert verloren.
 God, die van der maghet was gheboren,
 Moeten bedroeven, diet mi nam
 790 Ende al heimelijc tote mi quam,
 Daer ic in groter vrouden lach.
 Met rechten ic dat wel claghen mach
 Dat ic verloren hebbe minen brant.
 Bi mijnder trouwen, haddicken in mijn hant,
 795 Ghine sout mi niet vangen, fel keytijf!

Die roedelioen.

- Her hertoghe, laet dese worden een blijf,
 Uwen overmoet wert nu ghevelt.
 Ic mene dat ghijt becopen selt,
 Dat u vorders hebben ghedaen.
 800 Voer Abelant sachic verslaen
 Minen vader van uwer partiën;
 Dat dede Gheraert van Normandiën,
 Versloech den lieven vader mijn,
 Ende u vader, bi Apolijn,
 805 Versloech minen oem Eysenbaert
 Ende twee ridders van hogher aert,
 Mijnder moien kindere, als ghi moget horen,
 Uut Antiotsen waren si gheboren,
 Versloech u vader met sijnder ghewelt.
 810 Ic mene, dat ghijt becopen selt,
 Bi minen god Apolijn,
 Ende mine dochter Florentijn
 Salic leveren doen den brant.

Die hertoghe.

- Och edel here van Abelant,
 815 Doet met mi dat ghi begheert;
 Maer Florentijn, die es wel weert
 Te draghen crone voer elken man;
 Want biden vader, die mi ghewan,
 Si heeft te male een reine lijf,
 820 Si en was noch noit niemans wijf,
 Dat wetic wel, te gheenre uren,
 Si es ene edel creature;
 Sijt haers ghenadich, hoghe baroen!

Die roedelioen.

- Bi minen groten god Mahoen,
 825 Dan liet ic om al die werelt niet;
 Si sal daer omme bernen, wats gesciet,
 Dat si nie groete van u ontfinc.

Die hertoghe.

- Ay, gheweldich hemels coninc,
 Nu bewaert dat edel wijf;
 830 Al eest dat ic verliese mijn lijf,
 Bewaert die scoene Florentijn;
 Dies biddic u, werde sceppere mijn,
 Dat si die doot mach ontgaen
 Ende kerstenheit moet ontfaen;
 835 Dies biddic u, moeder ende maeght,
 Want si een reine herte draeght
 Ende heeft te male ene edel nature,
 Moeder gods, bewaert die scoene creature.
 Dies biddic u, god, doer uwen oetmoet,
 840 Want gherechte minne ons beiden doet,
 Dat wi sijn in dit verdriet.
 Ay god, nu en wilt vergheten niet,
 Dat u die minne daer toe dwanc,
 Dat ghi ane ene wigaert ranc
 845 Ontfinc menschelijc nature:
 Dat was Maria, die maghet pure,
 Die u ontfinc in reinen live,
 Dat noit en ghesciede ghenen wive,
 Ende maghdelijc ter werelt bracht;
 850 Dat dede al die minne cracht;
 Ende daer na stoerfdi die bitter doot,

Om ons te bringhen in vrouden groet;
Soe brinct mi noch uut desen prisoene.

Florentijn die maghet.

Waer sidi, Roegier, deghen coene,
855 Mijn lieve vrient ende ghetrouwe?

Rogier.

Ic ben hier, wel edel vrouwe.
Nu segt mi, wats die raet?

Florentijn die maghet.

Ay Rogier, al minen toeverlaet
Die steet al te male ane di.
860 Och lieve Rogier, nu segt mi,
Wat seet mijn vader, die hoghe baroen?

Rogier.

Och edel vrouwe, bi Mahoen,
Hi heeft gheswoeren op sinen tant,
Dat hi sal hanghen den hoghen wigant
865 Ende u leveren sal ten viere;
Dat heeft hi gheswoeren alsoe diere,
Dat mens hem wel gheloeven mach.
Dies en benic ure, noch nacht no dach,
Sonder droefheit, edel vrouwe.

Florentijn die maghet.

870 Och edel Rogier, nu sijt ghetrouwe,
Want ghi hebbes wel die macht.
Ic weet wel, dat ghi den kerker wacht,
Daer die hertoghe in leghet ghevaen.
Nu wilt hem in staden staen,
875 Dat hi behouden mach sijn lijf.

Rogier.

Och edel uutvercoren wijf,
Doe ic dat, soe ben ic doot;
Al die werelt van goude roet
En sal mi connen ghehulpen niet.

Florentijn die maghet.

- 880 Rogier, hulpt mi uut mijn verdriet
 Ende oec den hertoghe Gloriant,
 Dan selen wi rumen Abelant
 Ten lande wert van Bruuyswijc.
 Rogier, ic ghelove u sekerlijc,
 885 Ic sal ewelijc sijn u vrient.

Rogier.

- Och edel vrouwe, dies hebdi wel verdient
 Over meneghen tijt hier te voren.
 U vader hadde eens mijn doot ghesworen,
 Doen waerdi al minen toeverlaet.
 890 Ach, nu dadic als een quaet,
 Soudic dies alnu vergheten.
 Al soudic in vieren werden ghespleten,
 Ic sal u hulpen, wel edel wijf,
 Dat ghi behouden selt u lijf
 895 Ende oec die hertoghe van Bruuyswijc,
 Want hi ontfinc mi soe vriendelijc,
 Doen ic hem van u die boetscap bracht.
 Ic sal daer om pinen dach ende nacht,
 Edel vrouwe van herten reen,
 900 Ic sal ontsluten die kerker steen
 Ende verloessen die hoghe wigant.
 Waer sidi, her Gloriant,
 Edel hertoghe, hoghe baroen?
 Comt uut desen swaren prisoen,
 905 Want alle die slote sijn ontdaen.

Die hertoghe.

Wie heeft mi dese gratie ghedaen?
 Rogier vrient, berecht mi dat.

Rogier.

Florentijn dies mi bat,
 Dat ic u holpe uut uwen verdriet.

Die hertoghe.

- 910 Ay, god die hem crucen liet,
 Die moets hebben lof ende danc,
 Dat ic ben uut desen swaren stanc,
 Daer ic soe langhe in hebbe ghesijn.
 Nu segt mi: waer es Florentijn,
 915 Die overscoene creature?

Rogier.

O edel here, si leghet tusschen vier muren
 Ghesloten ende vaste ghevaen;
 Te hare soe en mach niement gaen,
 Want haer vader wiltse ontliven.

Die hertoghe.

- 920 Dien wille sal achter bliven,
 Op dat mi god behout mijn lijf;
 Ic sal verlossen dat edel wijf,
 Eer ic scheden sal van hier.
 Och, haddic minen desterier
 925 Valantijf metter hant
 Ende mijn sweert, den goeden brant,
 Soe wildic Florentijnen halen
 Ende den roeden lioen betalen
 Sijn huushure in rechter trouwen!
 930 Het sal hem sekerlike rouwen,
 Dat hise soe jammerlijc hout gevaen.

Rogier.

- Here, ic wijs u te hulpen staen
 Ende met u varen uten lande.
 Mamet willic doen die scande,
 935 Dat ic wille kerstenheit nemen an.
 Nu siet hier, hoghe geboren man,
 Valantijf, u goede paert,
 Ende uwen brant, dat goede swaert,
 Daer u herte soe sere op rast.

Die hertoghe.

- 940 Ay, nu haddic minen last,
 Haddic Florentijne die scoene.
 Lieve Rogier, dat u god loene,

Nu wijst mi die kerkersteen,
 Daer in dat leghet die maghet reen;
 945 Ic salne ontsluten ende ontdoen,
 Ende werdes gheware die roedelioen,
 Seker, ic gheve hem sijn payment.

Rogier.

Ay here, soe waren wi ghescent,
 Worde dit hof met allen ghestoert.
 950 >Ic sal ons vele bat hulpen voert:
 Ghi selt hier houden in dit groen,
 Ende ic sal gaen ten roeden lioen
 Ende sal hem segghen ende maken vroet,
 Dat hi morghen metter spoet
 955 Florentijn, dat edel wijf,
 Sal doen dooden ende nemen dlijf.
 Dies salic hem maken wijs,
 Ende ghi selt hier houden in dit rijs
 Ende emmer seldi op die waerden sijn.
 960 Als men uut brinct Florentijn
 Ende mense ontliven sal,
 Dan seldi comen over al
 Ghereden, hoghe gheboren wigant.
 Bi minen god Tervogant,
 965 Ic sal u ter hulpen staen.
 Ghi selt steken ende ic sal slaen,
 Ende god sal in onser hulpen sijn.
 Aldus selen wij Florentijn
 Verlossen, dat edel wijf.

Die hertoghe.

970 Rogier, het sal mi kosten dlijf,
 Ofte ic bringse uut hare noet.
 Nu gaet henen met haesten groet;
 Ic sal hier bliven in dit foreest.
 Ay vader, sone ende heilich geest,
 975 Nu moetti bewaren Florentijn.

Rogier.

O Mamet ende Apolijn
 Ende Mahoen ende Tervogant,
 Edel here van Abelant,
 Die moeten u gheven goeden dach.

Die roedelioen.

980 Rogier, nu doet mi ghewach:
Hoe salic varen met Gloriant?

Rogier.

Edel here van Abelant,
Dat salic u segghen ende maken vroet,
Dat ghi morghen metter spoet
985 Florentijn, dat felle wijf,
Dooden selt ende nemen dlijf,
Want si hevet wel verboert,
Als ment recht na rechte coert,
Want si heeft onse gode ghescant;
990 Ende dan seldi Gloriant
Hanghen doen ane enen boem.
Want vernaemt Gheraert sijn oem,
Dat hi hier ghevanghen legghet,
Here, voer waer si u gheseghet,
995 Soe sal hi comen met groter cracht
Ende met al sijnder macht
Ende sal ons doen grote pijn.
Daer omme duncket mi dbeste sijn,
Dat ghise beide ontliven doet.

Roedelioen.

1000 Rogier, desen raet dunct mi goet.
Nu en willic beiden dach noch ure.
Gaet henen, haelt mi die scoene figure,
Florentijn, die felle pute;
Ic salse doen leiden ter poerten ute
1005 Ende doen haer thoeft afslaen.

Rogier.

Here, dit dunct mi dbeste gedaen.
Ic salse halen, bi Apolijn.
Waer sidi, scoene Florentijn?
Ghi moet gaen voer den hoghen baroen,
1010 Uwen vader, den roeden lioen.
Hi wilt met u justicie houden
Ende meint, dat u sal werden vergouden,
Dat ghi sine gode hebt ghescant
Ende dat ghi bi Gloriant

1015 gheslapen, vri edel wijf.
 Dat sal u costen u edel lijf,
 Want hi hevet soe dier ghesworen.

Florentijn die maghet.

God, die vander maghet was gheboren
 Ende sijn voetsel van haer soeghede,
 1020 Ende daer na dat hi ghedoeghede,
 Datten die felle joden vinghen,
 Ende aen enen cruce hinghen,
 Daer hi an sterf die bitter doot,
 Om ons te bringhen in vrouden groet,
 1025 Die moet mine ziele ghenadich sijn.

Die roedelioen.

Nu segt mi, dochter Florentijn,
 Wie mach u hier toe hebben bracht,
 Dat ghi sijt aldus bedacht
 Ende aenbedt enen vremden god
 1030 Ende maect met onsen gode u spot,
 Ende mint daer toe enen kersten man?
 Bi minen god Tervogan,
 Ghi selt daer omme u lijf verliesen.

Florentijn die maghet.

Vader, die doot willic gerne kiezen
 1035 Om den ghenen, diese doer mi ontfinc
 Ende naect ane een cruce hinc
 Met sinen aermen wide ontdaen,
 Ende liet hem hande ende voete doerslaen
 Met plompen naghelen drie.
 1040 Ghewarich god, so moetti mie
 Bescermen vander hellen brant,
 Ende bewaert den hertoge Gloriant,
 Want hi es in pinen groet.
 O edel hoghe gheboren genoet,
 1045 Hoe gerne haddic u noch ghesien!
 Maer en mach mi niet ghescien,
 Dat doet mijnre herten alte wee.

De hangdief.

- Dien moghdi scouwen nemmermee,
 Hoghe gheboren edel wijf,
 1050 Want ic u nu sal nemen dlijf,
 Dat deert sere die herte mijn.
 Och edel joncfrouwe Florentijn,
 Waer toe hebdi u gheset?
 Woudi noch anebeden Mamet,
 1055 Ghi sout noch wel u lijf behouden.
 Het comt al touwe bi uwen scouden,
 Dat ghi onsen gode aldus blameert
 Ende u selven scandeleert,
 Ende ghi hoghe gheboren sijt.

Die roede lioen.

- 1060 Ghi gheeft haer alte langhe respijt.
 Haestu ende slaet haer af thoet,
 Want hare mesdaet es soe groet,
 Al die werelt en holpe hare niet.

Die hertoghe.

- Bi gode die hem cruce liet,
 1065 Dan sal niet wesen, fel tierant!
 Van gode moetti sijn ghescant,
 Dat ghi sijt soe putertier.
 Ter quader tijt maect u van hier,
 Of die duvel sal uus wouden,
 1070 Ende Florentijn sal haer lijf behouden
 Ende tuwer scande mijn eyghen sijn.
 O uutvercoren Florentijn!
 Van deser doot sisi vri.
 Dies danct der werder maghet Mari
 1075 Ende Rogier, den coenen wigant.

Florentijn die maghet.

- Och edel hertoghe Gloriant,
 Ic dancs gode vanden troene,
 Dat mi ghevallen es soe scoene,
 Ende daer naest u ende Rogier.
 1080 Och edel here, laet ons van hier
 Trecken, hoghe gheboren man.

Die hertoghe.

- Florentijn, nu varen wij dan
 Te minen lande van Bruuyswijc.
 Mijn herte staet in vrouden rijc,
 1085 Edel wijf van hogher aert,
 Nu sie ic den edelen boegaert,
 Bruuyswijc dat goede lant.
 O edel oem, coene wigant,
 Van Noermandiën hoghe baroen,
 1090 Nu laet die poerte wide ontdoen
 Ende laetse incomen met bliden sinne,
 Die ic met al miere herten minne,
 Van Abelant die scoene Florentijn.

Gheraert.

- O Gloriant, neve mijn,
 1095 Sijt willecome op desen dach,
 Ende Florentijn, die ic nie en sach
 Meer dan nu te deser tijt.
 Mijn herte wert mi van vrouden wijt,
 Dat ic u sie met ghesonden live
 1100 Comen metten edelen wive.
 Nu segt mi: hoe voerdi in Abelant?

Die hertoghe.

- Och edel oem, coene wigant,
 Al slapende wardic daer ghevaen
 Ende in enen kerker ghedaen,
 1105 Daer mi met rechte uut mocht verlangen,
 Want aderen, padden ende slanghen
 Waren daer mijn naeste ghebueren.
 Maer god, die gaf mi avonture,
 Bi vriende hulpe, bi goeden rade,
 1110 Dat ic ben comen sonder scade
 Uut den vangnesse swaer.
 Het en quam nie man in selken vaer,
 Maer die minne vanden edelen wive
 Hielt mi altoes te live,
 1115 Dat ic hoepte, het soude beter werden.
 Aldus hebic met volherden
 Ghewonnen daer mijn herte op rast.

Gheraert.

Gloriant neve, ghi hebt ghepast
 Der minnen boegaert leren bouwen.

- 1120 Maer doch en derft u niet rouwen,
 Al eest u worden een deel te suere;
 Ghi brinct hier ene scoene creature,
 Die oec niet edelre en mochte sijn.
 Al es haer vader een Sarrasijn,
- 1125 Hi es een hoghe gheboren man,
 Want van Babeloen die soudan
 Was sijn vader, dies benic vroeder,
 Ende des heren dochter was sijn moeder
 Van Antioetsen, des benic wijs,
- 1130 Ende oec heeft haer vader den prijs
 Voer ende na in tkerstenrijc;
 Sone es van vromichede sijns ghelijc
 In heydenesse, die wapen draght;
 Daer om was ic van u versacht,
- 1135 Dat u ten quaden soude vergaen.
 Maer ghi hebt wel ghedaen;
 Met volherdene hebdi verwonnen.
 En dochte oec gheen dinc begonnen,
 Dat men niet volherden en wille.
- 1140 Nu swicht ende maect een ghestille!
 Dit voerspel es ghedaen,
 Men sal u ene sotternie spelen gaen.
 Nota .xj^c. en/ .xli. vss.